

главатарство на едного отъ свои-ты офицеры, Фердинанда Кортеса, които бѣхъ много даровитѣ и юнакѣ. Дружина-та Кортесова была всяко 500 души съ нѣколко пушкала. Кортесъ, като стигнахъ на сушѣ-тѣ, нагласилъ испанско заселище Веракруцъ, оставилъ тамъ малко войскѣ, а съ другѣ-тѣ отишълъ навнатрѣ. Сѣще-земци-ти насякаждѣ ся чюдили на пришълци-ты, защото не были виждали до тогава такывы людѣ; чюдилися на блѣдны-ты имъ лица, черны брады и на желѣзно-то имъ оръжѣ; тии най-много ся чюдили на конницѣ-тѣ (американци-ти не были виждали желѣзо и конѣ). Гръмене-то на пушкала-та имъ ся струвало че гърми на небо-то, та ги было много страхъ.

Заповѣдници-ти на мексиканскы-ты области обадилъ на царя си Монтезума, че дошли бѣли войници; той много пѣти пращалъ на Кортеса голѣмы дарове, и го молилъ да си иде. Нѣ Кортесъ казвалъ, че той е пратенъ отъ испанскый царь, още, че той безъ друго трѣбва да ся види съ Монтезума, та вѣрвалъ напѣдъ. Най-сетнѣ Испанци-ти стигнали столицѣ-тѣ на Мексиканско-то царство. Тоя градъ былъ голѣмъ; кѣщи-ты и храмовѣ-ти были направены все отъ бѣлы камѣни; той былъ много хубаво изграденъ на единъ островъ верѣдъ едно езеро, и ся скачалъ съ сушѣ-тѣ съ нѣколко плѣтища или прѣстѣици. Монтезумъ посрѣщалъ добръ Кортеса, и му отрядилъ за живѣние еднѣ голѣмѣ каменнѣ кѣщи. Кортесъ тутакси ся укрѣпилъ въ неѣ съ войскѣ-тѣ си, и ся приготвилъ да ся чюва ако налѣти нѣкои на него. Нѣ страшливый Монтезумъ не ся наелъ да ся бие. Кортесъ го придумалъ да иде въ кѣщи-тѣ, дѣто живѣли Испанци-ти, и Монтезумъ миналъ подъ тѣхнѣ запазѣ. Между това Веласкецъ завидялъ на сполуку-ты Кортесовы и разбралъ, че той иска да стане отдѣленъ намѣстникъ, та пратилъ 800 души войскѣ съ другъ главатаръ, комуто зарѣчалъ да улови Кортеса и намѣсто него да продѣлѣва завоевание-то на Мексико. Кортесъ съ еднѣ часть отъ дружинѣ-тѣ си излѣзълъ срѣщо тоя главатаръ, и придумалъ повече-то отъ войскѣ-тѣ му да идѣтъ при неговѣ-тѣ дружинѣ. Нѣ, кога ся върналъ въ